31/08/2019

Αγγελοθεραπεία: Μια αποκρυφιστική προσέγγιση στο θέμα της ασθένειας

/ Γνώμες

Τοῦ Πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Επικ. Καθηγητή Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.

Τὸ πρόβλημα τῆς ἀσθένειας καὶ τοῦ πόνου διαχρονικά, εἶναι παράγοντες ὑψηλοῦ κινδύνου γιὰ τὴν παγίδευση ἀνίσχυρων πνευματικὰ ἀνθρώπων καὶ ἀκατήχητων χριστιανῶν γιὰ νὰ παγιδευθοῦν στὶς διάφορες «προσφορές» ἀντιμετώπισης τῆς ἀσθένειας, ποὺ προέρχονται ἀπὸ αἱρετικὲς καὶ ἀποκρυφιστικὲς ὁμάδες.

Μιὰ τέτοια σύγχρονη νεοεποχίτικη καὶ ἀποκρυφιστικὴ προσέγγιση στὸ πρόβλημα τῆς ἀσθένειας εἶναι καὶ ἡ λεγόμενη «Ἀγγελοθεραπεία». Μιὰ τάση ποὺ πρωτοεμφανίστηκε σὲ νεοεποχίτικες κινήσεις τῶν ΗΠΑ, εἶναι ὑπαρκτὴ διεθνῶς καὶ τὰ τελευταῖα χρόνια εἶναι παροῦσα, δυστυχῶς ἀκόμα καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Ἐξ ἀρχῆς πρέπει νὰ διευκρινίσουμε ὅτι ὁ ὅρος «ἄγγελος» στὰ πλαίσια τῆς λεγόμενης «ἀγγελοθεραπείας» ὡς νεοεποχίτικης καὶ ἀποκρυφιστικῆς πρακτικῆς δὲν ἔχει καμία σχέση μὲ τὴ θεώρηση καὶ τὴ νοηματοδότηση τοῦ ὅρου, ὅπως αὐτὸς γίνεται ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξη χριστιανική μας πίστη.

Ἡ νοηματοδότηση τοῦ ὅρου «ἄγγελος» εἶναι ἄκρως ἀντιχριστιανική. Στὰ ἴδια πλαίσια, σὲ διάφορα ἔντυπα, βιβλία, ἄρθρα καὶ ἱστοσελίδες τοῦ χώρου θὰ

συναντήσουμε ὀνόματα «ἀγγέλων» ποὺ ἔχουν σαφῶς ἀποκρυφιστικὴ προέλευση καὶ προέρχονται, συνήθως, ἀπὸ τὴν ἀποκρυφιστικὴ παράδοση τοῦ Ἰουδαισμοῦ Καμπάλα (Kabbalah).

Τέτοια ὀνόματα ὑποτιθέμενων «ἀγγέλων», ποὺ συναντᾶμε σ' αὐτοὺς τοὺς χώρους εἶναι: «Ἀζαριήλ, Ἀραλίμ, Ἀριήλ. Ζαριήλ, Κασμαρᾶν, Μελεχίμ, Ρουχιήλ, Κασιήλ, Ταλιαχὰλ κ.ἄ.». Στὸν ἴδιο χῶρο συναντᾶμε τὴν παράδοξη θέση ὅτι κάθε δημιούργημα πάνω στὴ γῆ π.χ. λουλούδια, δέντρα, πουλιά, ζῷα ἔχουν ἕνα φύλακα ἄγγελο.

Οἱ ὑποτιθέμενοι «ἄγγελοι» στὰ πλαίσια τῆς «ἀγγελοθεραπείας», παρουσιάζονται ὡς αὐθύπαρκτες ὀντότητες, ποὺ ἔχουν «θεραπευτική» δύναμη, ποὺ τὴ διοχετεύουν ἄλλοτε μέσῳ μεσαζόντων – καναλιῶν καὶ ἄλλοτε ἀπευθείας μέσῳ τῆς προσευχῆς σ' αὐτοὺς καὶ τῆς ἐπίκλησης τῆς βοήθειάς τους.

Ὁ χῶρος κάνει λόγο ἐπίσης ὅτι κάποιοι ἄπ' αὐτοὺς τοὺς «ἀγγέλους» εἶναι ἐπανενσαρκωμένες ὀντότητες ἀπὸ πνευματικὰ βασίλεια ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχουν ζήσει περισσότερες ἀπὸ μία φορὲς ὡς ἄνθρωποι.

Στὰ πλαίσια τῆς «ἀγγελοθεραπείας» δὲν ἀπουσιάζουν ὅροι νεοεποχίτικης νοηματοδότησης καὶ πρακτικῆς, ὅπως: « καρμικὴ ἐπίδραση, διαλογικὴ ἐπικοινωνία, μυήσεις, συχνότητες, δονήσεις κ.ἄ ».

Ἡ «ἀγγελοθεραπεία» προϋποθέτει ὅτι ὁ «ἄγγελος» θεραπευτῆς ἀκτινοβολεῖ θεραπευτικὴ ἐνέργεια, ἡ ὁποία κατὰ περίπτωση ἔχει καὶ συγκεκριμένο χρῶμα. Ὁ ἀσθενὴς δὲν ἔχει μόνο παρὰ νὰ ἐμπιστευθεῖ καὶ νὰ ἀπευθυνθεῖ γιὰ νὰ ζητήσει τὴ βοήθεια κάποιου «ἀγγέλου».

Ἡ λεγόμενη « ἀγγελοθεραπεία » δὲν ἀποτελεῖ τίποτε ἄλλο, παρὰ μία ἀκόμη μεθόδευση τοῦ ὄφεως. Ἐνώπιον τοῦ πλήθους τῶν προσφορῶν τῆς «ὑπεραγορᾶς» ποὺ λέγεται Νέα Ἐποχή, ὁ Ὀρθόδοξος χριστιανὸς ἔχει πάντα ὕπ' ὄψη του μόνο τὸ «πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα».